

izrazi svojo iskreno zahvalo vsem, ki so bodisi s svojimi prispevki, bodisi s svojo navzočnostjo pri otvoritveni slovesnosti pripomogli, da je svečanost tako lepo uspela. Bog plačaj vsem! Posebno zahvalo smo dolžni g. ravnatelju A. Kosi, ki nam je v svojem slavnostnem govoru pred očel življenje in delo blagopokojnika. Pristržna hvala vsem, ki so kakorkoli prispevali svoj trud in delo, da smo dovršili, kar smo si namenili. Šolski upravitelj se ob tej priliki obenem zahvaljuje hčerki pokojnega gospe Angeli Womer, za lepo darilo v knjigah za šolsko knjižnico.

Laško. Kakor poročamo na drugem mestu, so trije JNSarji v nedeljo 20. junija ob priliki razvitja novega prapora Slomšekovega prosvetnega društva v Laškem na hiši g. Deželaka, načelnika cestnega odbora in predsednika okrajne JRZ, sneli državno zastavo, jo razrezali na drobne kose in vrgli v Savinjo. G. Deželak je šel takoj na delo in sam ugotovil krivce. Namen tega zlonamernega dejanja je bil prozoren: zjutraj bi bila razcefrana zastava najdena na obrežju Savinje. Kdo je to storil in čigava je? Takoj bi bilo jasno, da je zastava Deželakova in JNSarji bi zatrobili po Laškem, da bi se slišalo tja do Beograda: klerikalci, najbrž g. Deželak sam, so zastavo oskrunili, da bi lahko udarili po nas nacionalistih! Pa so se strahovito vrezali, ker jih je g. Deželak sam neusmiljeno razkrinkal. Zdaj so spoznali do obisti naše nacionaliste, ki so samo takrat nacionalisti, kadar so na vladi, kadar pa morajo jesti grenki kruh v opoziciji, takrat pa jim niti državna zastava ni sveta. Sedaj jim je seveda zelo nerodno. Skušajo se priti, kakor znajo oni to prav dobro. Celu uradno ugotovljena dejstva skušajo zavijati. Tako je dobro poznani gospod po Trbovljah razširil laž, da je na hiši g. Deželaka visela v soboto proti večeru slovenska zastava, katero je g. Deželak v mraku zamenjal z državno, radi tega zlikovci iste radi teme niso mogli razločiti, ali je slovenska ali državna. Storiteli so torej kot dobri Jugoslaveni storili le svojo dolžnost; da pa so oskrunili državno zastavo, je kriv Deželak sam, ker je v temi podtaknil državno zastavo. Resnica pa je, kar potrjujejo izjave uradnih oseb, da je bila zastava izobešana proti večeru, vendar še pri polni dnevni svetlobi, in to državna. Tik hiše g. Deželaka je 150 watna cestna svetilka in je to-

»Ciganka«, povest izredne vsebine, je izšla v Cirilovi knjižnici. Dobi se v Cirilovi Maribor-Ptuj.

rej vsak izgovor s temo za poznavalca razmer navadna laž. Poleg tega je Stanko Katič, ki je zastavo snel s hiše, kot Sokol, nacionalist in kot odsiužen kaplar, že moral poznati barve državne zastave, pa tudi posledice oskrunjenja iste. Seveda, ko bi šlo vse po načrtu, bi bili v nedeljo vsega krivi klerikalci, ker pa so se računali zmešali, je kriva tema, oziroma g. Deželak. — Toda kaj hočemo, je pač smola, kajne gospodje nacionalisti...

Sv. Jedert nad Laškim. Po naklonjenosti prevzvišenega g. knezoškofa se je že skoraj po vseh župnijah pobiralo za našo novo podružnico sv. Antona v Gornji Rečici. Blagim dobrotnikom in drugim sporočamo, da se lani začeta stavba nadaljuje. Zdaj se dovršuje zvonik, v juliju dobi cerkev streho. Tudi notranja oprava bo, kolikor se bo le dalo, izvedena enotno po načrtu Plečnikove šole, kar bo pospeševalo pobožnost in likalo umetniški čut ljudstva. Za to bo seveda treba še veliko pravokotne in okrogle, papirnate in kovinske snovi, ki ji pravimo denar. Odbor za zidanje nove cerkve bo zelo hvaležen vsem, kateri bodo s kakimi prispevki skazali češčenje sv. Antonu, Slomšekovemu patronu. Njemu na čast se stavi prepotrebno svetišče. Otroci ljudske šole, ki je v neposredni bližini, se že veselijo šolskih maš, ki jih zdaj zbog preoddaljenosti od župnijske cerkve nimajo. Oni in odrasli, posebno stari in bolehní, bodo svoje bogoljubne dolžnosti opravljali v novi cerkvi, moralno stanje cele okolice se bo dvignilo. Sveti Anton pa bo po njihovih molitvah plačnik svojim častilcem!

Pri ljudeh visoke starosti, ki trpe na nerednem iztrebljanju, nudi čisto naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica, užita redno 3—4 žlice dnevno skozi 8 dni, zaželjeno izčiščenje in s tem trajno olajšanje. Zahtevajte povsod

FRANZ - JOSEFOVO

vodo!

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Peter Rešetar rešetari.

Kdo je Peter Rešetar? Kakoj je »Jutro« dobro informirano, kaže tudi notica, kjer pravi, da je g. Žebot Franc — Peter Rešetar. Če bi »Jutro« vedelo, da je Peter Rešetar danes ta, jutri drugi, danes v Mariboru, pa v št. Lenartu, Celju, Laškem, Ljutomeru, na Pohorju, v Dravski dolini itd., itd., potem bi seveda takoj razglasilo, da je to protizakonita organizacija. Žebot bi znal gotove odgovore še boljše podati kakor jih napiše Rešetar, pa on raje prisili te obrekovalce pri »Jutru« in »Večerniku«, da pred sodiščem pokleknejo in odpuščanja prosijo. Peter Rešetar pa si jih privoščí sam, sedaj z besedo, če bodo pa še naprej tako lizzivali, kakor so sedaj začeli, pa si zna tudi Peter Rešetar zavilhniti rokav, pa bo dejansko prestavil te ljudi iz Slovenije tja, kamor spadajo. Takrat boste pa videli, kdo vse je Peter Rešetar.

Vsi so prihajali, njega ni blo... V Mariboru je imel veliki Rejov prijatelj v dneh 26. in 27. junija veliko funkcijo. Njegovo veselje pa je bilo pomešano z boljo, ker so vsi prihajali, samo Reje in njegovih tovarišev ni blo. In nadebudni sin gospoda ... je seveda tudi manjkal.

Pučjeva zahvala. Pučelj se je zahvalil svojim pristašem, da je 60 let star. Rekel je, da so mu dokazali, da hodi po pravi poti. Čudno, da do tega leta sam ni vedel, če hodi po pravi poti. Če bi pa vprašal koga drugega, recimo slovenski narod, ta bi mu povedal, da vseh 60 let ni hodil po pravi poti, razen prva leta, ko je shodil.

Zgodba iz JNS režima. Ko je bil JNS režim, je moralo vse kričati: »Živijo Jeftič!«, tako pri nas kot na Hrvaškem. In na Hrvaškem se je dogodilo sledeče: Učitelj je vprašal v šoli fantka, kako lajajo mladi psi. In ta mu je odgovoril, da vsi lajajo: »Živijo Jeftič!« Učitelj si je to zapomnil in ko je prišel nadzornik, se je hotel s tem fantkom postaviti, kako je državotvoren. Pa ga je vprašal: »No, povej, kako lajajo vaši mladi psi?« Fantek pa je odgovoril: »Psi lajajo: Živijo Maček!« Učitelj se je razhudil in dejal: »Zadnjič pa si rekel, da lajajo: Živijo Jeftič!« Fantek je odgovoril: »Saj tudi so, pa tedaj so bili še slepi, sedaj pa že gledajo!« — Na Hrvaškem se to ponavlja tudi med ljudmi; upam, da se bo + di drugod kmalu zboljšalo.

»Vi bi že mogli! Saj vam ni treba tako stiskati. Če pa ne date poštene pijače, ampak samo godljo, pa še to dražje ko drugod, potem ni čudno, da k nam nihče ne pride.«

»A tako! Tako! Zdaj pa ti bom jaz povedal, zakaj jih ni več. Odkar si ti zunaj v Gradcu take uganjala, da so te na sramoto postavili, odtedaj jih ni več, ker je vsakega sram, da bi mu taka natakala in stregla, ki je že sredi mesta na sramoti stala.«

»Vi mi sramote ne bote obirali!« se je nakuhala Špela. »Kakršne manire ste me naučili, tako pa znam.«

»Jaz te nič slabega nisem učil.«

»Dobrega pa tudi nič. Kvečjemu to, kako si je mogoče denar zaslužiti, če človeku nobena reč pregrda ni. Za denar ste vi voljni vse.«

»Vražja deklina, če tako misliš, te spodim od hiše. Od hiše te spodim!«

»Saj grem sama, potem se lahko spet oženite.«

»Tako neumnost bi znal napraviti, ko bi bil tako na ženitev, kakor si ti.«

»Ko bi bili meni pustili, da bi se bila, bi bilo vse drugače.«

»Zaradi mené stori, kar hočeš! Ali za ženitev je treba dveh. S svojo kurjo pametjo si si jagra zapravila, da te ne pogleda več.«

»Tega še zmeraj lahko dobim, če le hočem.«

Njene zelene oči so od strasti zablesketale.

Ta trenutek so se od zunaj začuli koraki. Prihajali so gostje... Toda bila sta le dva: krojač Murko in Rezika iz Kaple.

»Kje pa so še drugi?« je krčmar nevoljno vprašal.

»Mislila sva, da so že davno tu,« je odvrnila Reza.

»Vraga so tu! Razglasila nista nič, to je!«

»Povsodi sem razglasil, da bo nocoj veselo na Fužini,« je zatrjeval Murko. »Pa na to tudi nisem pozabil, da boste nocoj pivo točili; sem vsem povedal.«

»Pivo, pivo! Seveda pivo, ampak le za pivce, ne pa za cuzeje.«

Minulo je četrť ure, tedaj je prikoleštral Jozelj z basom na hrbtu, za njim pa je primahedral sodnikov Lavrinc.

Krojač Murko je zahretil in zapel:

»Jozelj, Jozelj, le naprej,

oj le naprej, oj le naprej!

Jozelj, leee naapreeeej!«

»Bal sem se že, da bom prepozen,« se je oglasil sodnikov sin Lavrinc, »pa se mi zdi, da tu še ni sile.«

»Piva mi natoči! V grlu mi gori ko sam peklenški ogenj!« je zavpil Jozelj.

»Za enega samega pivca in drugega pol vendar ne bom piva na pipo deval!« je godrnjal krčmar.

»Jutri bom imel pa poln sodec kislega mleka, kaj!«

(Dalje sledi)

menje, veliko kakor hiše. Strašna sila je te skale razdejala na drobne kose.

Hijene raztrgale in požrle 13 otrok

Majhno indijsko vas v upravnem okraju Farulshabad je grozno prestrašil te dni napad kakih 50 hijen. Hijene so znane po Indiji kot zelo plaaha zverjad in se je prebivalstvo le malo boji. Pri pogledu na nenaden vpad izstradanih hijen so se razleteli vaščani na vse strani. V občí zmedi so starejši pozabili na skupino otrok, katera se je mirno igrala za vasjo. Zveri so se zakadile v nič hudega slutečo deco in so raztrgale ter požrle 13 otrok. Šele po preteku treh ur so zapustile hijene morišče ter se podale v gozd.